ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2017

Vyhlásené: 13. 1. 2017 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah dokumentu je právne záväzný.

6

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 15. mája 2015 bola v Bratislave podpísaná Zmluva medzi Slovenskou republikou a Arménskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku.

Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas so zmluvou uznesením č. 1919 z 22. septembra 2015 a rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi.

Prezident Slovenskej republiky ratifikoval zmluvu 3. novembra 2015.

Zmluva nadobudne platnosť 1. februára 2017 v súlade s čl. 30.

ZMLUVA MEDZI SLOVENSKOU REPUBLIKOU A ARMÉNSKOU REPUBLIKOU O ZAMEDZENÍ DVOJITÉHO ZDANENIA A ZABRÁNENÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU V ODBORE DANÍ Z PRÍJMOV A Z MAJETKU

Slovenská republika a Arménska republika,

želajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku,

dohodli sa takto:

Článok 1
Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré sú rezidentmi jedného alebo oboch zmluvných štátov.

Článok 2
Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje

(1) Táto zmluva sa vzťahuje na dane z príjmov a z majetku ukladané v mene niektorého zmluvného štátu alebo jeho správnych celkov, alebo miestnych orgánov bez ohľadu na spôsob ich vyberania.

(2) Za dane z príjmov a z majetku sa považujú všetky dane vyberané z celkových príjmov, z celkového majetku alebo z časti príjmov alebo z majetku vrátane daní z príjmov plynúcich zo scudzenia hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, daní z celkovej sumy miezd alebo platov vyplácaných podnikmi, ako aj daní zo zhodnotenia majetku.

(3) Súčasné dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú najmä:

a) v Arménskej republike:
   (i) daň zo zisku,
   (ii) daň z príjmu,
   (iii) daň z nehnuteľnosti,
b) v Slovenskej republike:
   (i) daň z príjmov fyzických osôb,
   (ii) daň z príjmov právnických osôb.

(4) Táto zmluva sa vzťahuje aj na všetky rovnaké alebo v zásade podobné dane ukladané po dátume podpisu tejto zmluvy, ktoré sa ustanovia okrem alebo namiesto existujúcich daní. Príslušné orgány zmluvných štátov si vzájomne oznámia všetky podstatné zmeny, ktoré sa uskutočnili v ich príslušných daňových právnych predpisoch.

Článok 3
Všeobecné definície

(1) Na účely tejto zmluvy, ak súvislosť nevyžaduje odlišný výklad,

a) pojmy „zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa súvislostí Arménsko alebo Slovenskú republiku,

b) pojem „Arménsko“ označuje Arménsku republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie vrátane pôdy, vody, podložia a vzdušného priestoru, na ktorých Arménska republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a medzinárodným právom,

c) pojem „Slovenská republika“ označuje Slovenskú republiku a použitý v geografickom zmysle označuje jej územie, na ktorom Slovenská republika vykonáva svoje suverénne práva a jurisdikciu v súlade s pravidlami medzinárodného práva,

d) pojem „osoba“ zahŕňa fyzickú osobu, spoločnosť a akékoľvek iné združenia osôb,

e) pojem „spoločnosť“ označuje každú právnickú osobu alebo osobu, ktorá sa na daňové účely považuje za právnickú osobu,

f) pojem „podnik“ sa vzťahuje na vykonávanie akéhokoľvek podnikania,

g) pojmy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podľa okolností podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu a podnik prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu,

h) pojem „medzinárodná doprava“ označuje každú dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom prevádzkovanú podnikom zmluvného štátu okrem prípadov, ak sa táto loď alebo lietadlo prevádzkuje len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte,

i) pojem „príslušný orgán“ označuje

   (i) v Arménskej republike Ministerstvo financií alebo jeho splnomocnených zástupcov,

   (ii) v Slovenskej republike Ministerstvo financií Slovenskej republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu,

j) pojem „štátny príslušník“ označuje

   (i) fyzickú osobu, ktorá má štátnu príslušnosť alebo občianstvo zmluvného štátu, a

   (ii) právnickú osobu, osobnú obchodnú spoločnosť alebo združenie zriadené podľa právnych predpisov platných v zmluvnom štáte,

k) pojem „podnikanie“ zahŕňa vykonávanie profesijných služieb a iných činností nezávislej povahy.

(2) Pri uplatňovaní zmluvy zmluvným štátom každý pojem nedefinovaný v zmluve, ak si to súvislosť nevyžaduje inak, má taký význam, aký má v danom čase podľa právnych predpisov zmluvného štátu upravujúcich dane, na ktoré sa vzťahuje táto zmluva, pričom akýkoľvek význam podľa príslušných daňových právnych predpisov zmluvného štátu má prednosť pred významom, ktorý má tento pojem podľa iných právnych predpisov zmluvného štátu.

Článok 4
Rezident

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „rezident zmluvného štátu“ označuje každú osobu, ktorá podľa právnych predpisov zmluvného štátu podlieha v tomto zmluvnom štáte zdaneniu z dôvodu svojho trvalého pobytu, sídla, miesta založenia, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria a tiež zahŕňa tento zmluvný štát a každý jeho správny celok alebo miestny orgán. Tento pojem však nezahŕňa osobu, ktorá v zmluvnom štáte podlieha zdaneniu iba z dôvodu príjmov zo zdrojov v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ak je fyzická osoba podľa ustanovení odseku 1 rezidentom oboch zmluvných štátov, určí sa jej postavenie takto:

a) považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom má trvalo dostupné bývanie; ak

má trvalo dostupné bývanie v oboch zmluvných štátoch, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov),

b) ak nemožno určiť, v ktorom zmluvnom štáte má stredisko svojich životných záujmov, alebo ak v žiadnom z nich nemá trvalo dostupné bývanie, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa obvykle zdržiava,

c) ak sa obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo sa nezdržiava v žiadnom z nich, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom,

d) ak je štátnym príslušníkom oboch zmluvných štátov alebo nie je štátnym príslušníkom žiadneho z nich, príslušné orgány zmluvných štátov vyriešia túto otázku vzájomnou dohodou.

(3) Ak je podľa ustanovení odseku 1 osoba iná než fyzická osoba rezidentom oboch zmluvných štátov, považuje sa za rezidenta len toho zmluvného štátu, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5
Stála prevádzkareň

(1) Na účely tejto zmluvy pojem „stála prevádzkareň“ označuje trvalé miesto na podnikanie, ktorého prostredníctvom podnik vykonáva úplne alebo čiastočne svoju činnosť.

(2) Pojem „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä

a) miesto vedenia,

b) pobočku,

c) kanceláriu,

d) továreň,

e) dielňu a

f) baňu, nálezisko ropy alebo plynu, lom alebo iné miesto prieskumu alebo ťažby prírodných zdrojov.

(3) Výraz „stála prevádzkareň“ rovnako zahŕňa

a) stavenisko, stavebný, montážny alebo inštalačný projekt alebo dozorné činnosti s tým spojené, ale len vtedy, ak takéto stavenisko alebo projekt, alebo činnosti trvajú dlhšie ako deväť mesiacov,

b) poskytovanie služieb vrátane poradenských služieb podnikom jedného zmluvného štátu alebo prostredníctvom zamestnancov alebo iných pracovníkov najatých podnikom na takýto účel, ale len vtedy, ak činnosti takého charakteru trvajú (v rámci rovnakého alebo súvisiaceho projektu) na území druhého zmluvného štátu počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré presiahnu v úhrne šesť mesiacov v akomkoľvek období dvanástich po sebe nasledujúcich mesiacov.

(4) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku pojem „stála prevádzkareň“ nezahŕňa

a) využívanie zariadení výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania tovaru patriaceho podniku,

b) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely uskladnenia, vystavenia alebo dodania,

c) udržiavanie zásob tovaru patriacich podniku výlučne na účely spracovania iným podnikom,

d) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely nákupu tovaru alebo

zhromažďovania informácií pre podnik,

e) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely poskytovania akýchkoľvek iných činností, ktoré majú pre podnik prípravný alebo pomocný charakter,

f) udržiavanie trvalého miesta na podnikanie výlučne na účely vykonávania akýchkoľvek kombinovaných činností uvedených v písmenách a) až e), ak celková činnosť trvalého miesta na podnikanie vyplývajúca z tejto kombinácie má prípravný alebo pomocný charakter.

(5) Ak bez ohľadu na odseky 1 a 2 osoba iná ako nezávislý zástupca v zmysle odseku 6 koná v mene podniku a má a obvykle uplatňuje právomoc v zmluvnom štáte uzavierať zmluvy v mene tohto podniku, potom tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto zmluvnom štáte vo vzťahu k všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, ak činnosti tejto osoby nie sú obmedzené na činnosti uvedené v odseku 4, ktoré nezakladajú stálu prevádzkareň podľa ustanovení uvedeného odseku, ak sa vykonávajú prostredníctvom trvalého miesta na podnikanie.

(6) Podnik nemá stálu prevádzkareň v zmluvnom štáte len preto, že v tomto zmluvnom štáte vykonáva svoje podnikanie prostredníctvom obchodného zástupcu, komisionára alebo akéhokoľvek iného nezávislého zástupcu, ak tieto osoby konajú v rámci svojho bežného podnikania.

(7) Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu alebo ktorá vykonáva svoje podnikanie v tomto druhom zmluvnom štáte (či prostredníctvom stálej prevádzkarne alebo inak), nezakladá sama osebe z ktorejkoľvek takejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6
Príjmy z nehnuteľného majetku

(1) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z nehnuteľného majetku (vrátane príjmov z poľnohospodárstva alebo lesníctva) nachádzajúceho sa v druhom zmluvnom štáte sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Pojem „nehnuteľný majetok“ má taký význam, aký má podľa právnych predpisov zmluvného štátu, v ktorom sa majetok nachádza. V každom prípade tento pojem zahŕňa príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a neživý inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia právnych predpisov upravujúce pozemkové vlastníctvo, užívanie nehnuteľného majetku a práva na variabilné alebo fixné platby za ťažbu alebo za povolenie na ťažbu nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode alebo lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.

(3) Ustanovenia odseku 1 sa uplatnia na príjmy plynúce z priameho užívania, z nájmu alebo iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 3 sa vzťahujú aj na príjmy z nehnuteľného majetku podniku.

Článok 7
Zisky z podnikania

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte, ak podnik nevykonáva svoje podnikanie v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza. Ak podnik vykonáva svoje podnikanie takýmto spôsobom, môžu sa zisky podniku zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno prisúdiť stálej prevádzkarni.

(2) Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, tejto stálej prevádzkarni sa

s výnimkou ustanovení odseku 3 v každom zmluvnom štáte prisudzujú zisky, ktoré by mohla dosiahnuť, keby ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo podobné činnosti za rovnakých alebo podobných podmienok a keby bola úplne nezávislá od podniku, ktorého je stálou prevádzkarňou.

(3) Pri stanovení ziskov stálej prevádzkarne sa povoľuje odpočítať náklady vynaložené na činnosť tejto stálej prevádzkarne vrátane nákladov na vedenie a všeobecných administratívnych výdavkov takto vynaložených, či už v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa táto stála prevádzkareň nachádza, alebo inde.

(4) Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé stanoviť zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku jeho rôznym častiam, ustanovenia odseku 2 nevylučujú, aby tento zmluvný štát stanovil zisky, ktoré majú byť zdanené, takýmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia zisku však musí byť taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami stanovenými v tomto článku.

(5) Stálej prevádzkarni sa neprisudzujú zisky z dôvodu samotného nákupu tovaru pre podnik.

(6) Zisky, ktoré sa majú prisúdiť stálej prevádzkarni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, ak neexistujú dostatočné dôvody na iný postup.

(7) Ak zisky zahŕňajú časti príjmov osobitne uvedených v iných článkoch tejto zmluvy, ustanovenia tých článkov nie sú dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8
Medzinárodná doprava

(1) Zisky podniku jedného zmluvného štátu z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa uplatnia aj na zisky z účasti na poole, spoločnom podnikaní alebo v medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9
Prepojené podniky

(1) Ak

a) sa podnik jedného zmluvného štátu priamo alebo nepriamo podieľa na riadení, kontrole alebo na majetku podniku druhého zmluvného štátu alebo

b) sa tie isté osoby priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo na majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu, a ak sú v týchto prípadoch podmienky, na ktorých sa dva podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by si dohodli nezávislé podniky, potom môžu byť akékoľvek zisky, ktoré by v prípade neexistencie týchto podmienok jeden z podnikov dosiahol, ale vzhľadom na tieto podmienky ich nedosiahol, zahrnuté do ziskov tohto podniku a následne zdanené.

(2) Ak jeden zmluvný štát zahrnie do ziskov podniku tohto zmluvného štátu a následne zdaní zisky, z ktorých bol podnik druhého zmluvného štátu zdanený v druhom zmluvnom štáte, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedeného zmluvného štátu, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhý zmluvný štát primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia tejto zmluvy a príslušné orgány zmluvných štátov sa v prípade potreby spolu poradia.

Článok 10
Dividendy

(1) Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto dividendy sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník dividend rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne

a) 5 % hrubej sumy dividend, ak skutočným vlastníkom je spoločnosť (iná ako osobná obchodná spoločnosť), ktorá priamo vlastní najmenej 10 % majetku spoločnosti vyplácajúcej dividendy,

b) 10 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.

Tento odsek sa netýka zdanenia spoločnosti, pokiaľ ide o zisky, z ktorých sa vyplácajú dividendy.

(3) Pojem „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo podielov alebo iných práv, ktoré nie sú pohľadávkami, z podielov na zisku, ako aj príjmy z iných práv, ktoré sa zdaňujú rovnakým spôsobom ako príjmy z akcií alebo podielov podľa právnych predpisov toho zmluvného štátu, ktorého rezidentom je spoločnosť rozdeľujúca zisk.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, ktorého rezidentom je spoločnosť vyplácajúca dividendy, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak sa podiel, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(5) Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom jedného zmluvného štátu, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, tento druhý zmluvný štát nemôže zdaniť dividendy vyplácané spoločnosťou s výnimkou, ak sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu alebo ak vlastníctvo, v súvislosti s ktorým sa dividendy vyplácajú, sa skutočne viaže na stálu prevádzkareň nachádzajúcu sa v tomto druhom zmluvnom štáte a nemôže ani zdaniť nerozdelené zisky spoločnosti daňou z nerozdelených ziskov spoločnosti, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo čiastočne zo ziskov alebo z príjmov plynúcich zo zdroja v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 11
Úroky

(1) Úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto úroky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však skutočný vlastník úrokov rezidentom druhého zmluvného štátu, daň takto stanovená nepresiahne 10 % hrubej sumy úrokov.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odseku 2 úroky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, prijaté a skutočne vlastnené vládou druhého zmluvného štátu, vrátane jeho správnych celkov alebo miestnych orgánov, centrálnou bankou alebo inou finančnou inštitúciou vo vlastníctve tejto vlády, alebo úroky prijaté z úverov zaručených touto vládou sú oslobodené od dane v skôr uvedenom zmluvnom štáte.

(4) Pojem „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z pohľadávok akéhokoľvek druhu zabezpečených alebo nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosť bez ohľadu na to, či

poskytujú právo účasti na ziskoch dlžníka, a najmä príjmy z vládnych cenných papierov a príjmy z obligácií alebo z dlhopisov vrátane prémií a výhier spojených s týmito cennými papiermi, obligáciami alebo dlhopismi. Úroky z omeškania ukladané za oneskorenú platbu sa nepovažujú za úroky na účely tohto článku.

(5) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(6) Predpokladá sa, že úroky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ rezidentom tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca úroky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikol dlh, za ktorý sa úroky platia a tieto úroky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto úroky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň.

(7) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo medzi nimi a treťou osobou suma úrokov vzťahujúca sa k pohľadávke, z ktorej sa úroky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 12
Licenčné poplatky

(1) Licenčné poplatky majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte a vyplácané rezidentovi druhého zmluvného štátu sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Tieto licenčné poplatky sa však môžu zdaniť aj v zmluvnom štáte, v ktorom majú zdroj, a to podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu, ak je však príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, daň takto stanovená nepresiahne 5 % hrubej sumy licenčných poplatkov.

(3) Pojem „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu získané ako odplata za použitie alebo za právo na použitie akéhokoľvek autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu vrátane kinematografických filmov alebo filmov alebo nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie, akéhokoľvek patentu, ochrannej známky, dizajnu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo postupu, alebo za použitie alebo za právo na použitie obchodného, priemyselného alebo vedeckého zariadenia, alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na priemyselné, obchodné alebo vedecké skúsenosti.

(4) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa neuplatnia, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak sa právo alebo majetok, za ktorý sa licenčné poplatky platia, skutočne viažu na túto stálu prevádzkareň. V takom prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(5) Predpokladá sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak je platiteľ tento zmluvný štát, jeho správny celok, miestny orgán alebo rezident tohto zmluvného štátu. Ak však osoba platiaca licenčné poplatky bez ohľadu na to, či je alebo nie je rezidentom zmluvného štátu, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v súvislosti s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky a tieto licenčné poplatky idú na ťarchu tejto stálej prevádzkarne, potom sa predpokladá, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza táto stála prevádzkareň.

(6) Ak v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo medzi nimi a treťou osobou suma licenčných poplatkov vzťahujúca sa na použitie, na právo alebo na informácie, za ktoré sa licenčné poplatky platia, presahuje sumu, ktorú by bol dohodol platiteľ so skutočným vlastníkom, keby takéto vzťahy neexistovali, uplatnia sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy uvedenú sumu. V tomto prípade časť platieb presahujúca túto sumu sa zdaní podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto zmluvy.

Článok 13
Príjmy zo scudzenia majetku

(1) Príjmy, ktoré plynú rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia nehnuteľného majetku uvedeného v článku 6, ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Príjmy zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou obchodného majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, vrátane príjmov dosiahnutých zo scudzenia tejto stálej prevádzkarne (samej alebo spolu s celým podnikom), sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(3) Príjmy plynúce podniku jedného zmluvného štátu zo scudzenia lodí alebo lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave alebo hnuteľného majetku, ktorý slúži na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(4) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu zo scudzenia podielov alebo akcií, ktorých viac ako 50 % hodnoty priamo alebo nepriamo predstavuje nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v druhom zmluvnom štáte, môžu sa zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(5) Príjmy zo scudzenia majetku iného, ako sa uvádza v odsekoch 1 až 4, podliehajú zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, ktorého je scudziteľ rezidentom.

Článok 14
Príjmy zo závislej činnosti

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania podliehajú zdaneniu s výnimkou ustanovení článkov 15, 17 a 18 len v tomto zmluvnom štáte, ak sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa tam zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Odmeny plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte podliehajú zdaneniu, bez ohľadu na ustanovenia odseku 1, len v skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak

a) príjemca je prítomný v druhom zmluvnom štáte počas jedného obdobia alebo viacerých období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v akomkoľvek dvanásťmesačnom období, ktoré sa začína alebo končí v príslušnom zdaňovacom období, a

b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom alebo v mene zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom druhého zmluvného štátu, a

c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne, ktorú má zamestnávateľ v druhom zmluvnom štáte.

(3) Do výpočtu období uvedených v odseku 2 písm. a) sa zahŕňajú nasledujúce dni:

a) všetky dni fyzickej prítomnosti vrátane dní príchodov a odchodov a

b) dni strávené mimo zmluvného štátu, v ktorom sa vykonáva zamestnanie, počas pracovných

ciest priamo spojených s týmto zamestnaním príjemcu vykonávaným v tomto zmluvnom štáte.

(4) Pojem „zamestnávateľ“ uvedený v odseku 2 písm. b) označuje osobu, ktorá má právo na vykonanú prácu a ktorá nesie zodpovednosť a riziko spojené s výkonom tejto práce.

(5) Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku odmeny plynúce z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla prevádzkovaného v medzinárodnej doprave podnikom zmluvného štátu sa môžu zdaniť len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 15
Tantiémy

Tantiémy a iné podobné platby, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen štatutárneho orgánu spoločnosti, ktorá je rezidentom druhého zmluvného štátu, sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

Článok 16
Umelci a športovci

(1) Príjmy, ktoré poberá rezident jedného zmluvného štátu ako umelec, a to ako divadelný, filmový, rozhlasový alebo televízny umelec, alebo ako hudobník, alebo ako športovec z činností vykonávaných osobne v druhom zmluvnom štáte, môžu sa bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak príjmy z činností osobne vykonávaných umelcom alebo športovcom neplynú priamo tomuto umelcovi alebo športovcovi, ale inej osobe, môžu sa tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7 a 14 zdaniť v tom zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

(3) Príjmy plynúce rezidentovi jedného zmluvného štátu z osobne vykonávaných činností umelca alebo športovca podliehajú bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 zdaneniu iba v tomto zmluvnom štáte, ak sú činnosti vykonávané v druhom zmluvnom štáte a sú úplne alebo prevažne financované z verejných prostriedkov skôr uvedeného zmluvného štátu alebo jeho správneho celku alebo miestneho orgánu, alebo v rámci kultúrneho alebo športového výmenného programu schváleného obomi zmluvnými štátmi.

Článok 17
Dôchodky

S výnimkou ustanovenia článku 18 ods. 2 dôchodky a iné podobné odmeny vyplácané rezidentovi zmluvného štátu z dôvodu predchádzajúceho zamestnania podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 18
Štátna služba

(1) Platy, mzdy a iné podobné odmeny okrem dôchodkov vyplácané jedným zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom, alebo miestnym orgánom fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho správnemu celku, alebo miestnemu orgánu podliehajú zdaneniu

a) len v tomto zmluvnom štáte alebo

b) len v druhom zmluvnom štáte, ak sú služby poskytované v tomto druhom zmluvnom štáte a fyzická osoba je rezidentom tohto druhého zmluvného štátu a

(i) je štátnym príslušníkom tohto druhého zmluvného štátu alebo

(ii) sa rezidentom tohto druhého zmluvného štátu nestala len z dôvodu poskytovania týchto služieb.

(2) Akékoľvek dôchodky vyplácané z prostriedkov, ktoré vytvoril zmluvný štát alebo jeho správny celok, alebo miestny orgán, fyzickej osobe za služby poskytované tomuto zmluvnému štátu alebo jeho správnemu celku, alebo miestnemu orgánu, podliehajú zdaneniu

a) len v tomto zmluvnom štáte,

b) takéto dôchodky však podliehajú zdaneniu len v druhom zmluvnom štáte, ak je fyzická osoba rezidentom a štátnym príslušníkom tohto druhého zmluvného štátu.

(3) Ustanovenia článkov 14, 15, 16 a 17 sa uplatňujú na platy, mzdy a iné podobné odmeny a na dôchodky za služby poskytované v súvislosti s podnikaním vykonávaným niektorým zmluvným štátom alebo jeho správnym celkom, alebo miestnym orgánom.

Článok 19
Študenti

(1) Platby, ktoré na účely svojho pobytu, štúdia alebo výcviku dostáva študent alebo učeň, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom druhého zmluvného štátu a ktorý sa zdržiava v skôr uvedenom zmluvnom štáte iba s cieľom štúdia alebo výcviku, sa nezdania v tomto skôr uvedenom zmluvnom štáte, ak takéto platby majú zdroj mimo tohto skôr uvedeného zmluvného štátu.

(2) Pokiaľ ide o granty, štipendiá a odmeny zo zamestnania, na ktoré sa nevzťahuje odsek 1, študent alebo učeň popísaný v odseku 1 má počas štúdia alebo výcviku navyše právo na rovnaké osobné úľavy alebo zníženia daní, ktoré sú k dispozícii študentom alebo učňom, ktorí sú rezidentmi zmluvného štátu, ktorý tento študent alebo učeň navštevuje.

Článok 20
Profesori a výskumní pracovníci

(1) Fyzická osoba, ktorá navštívila jeden zmluvný štát za účelom výučby alebo výskumu na univerzite, vysokej škole, škole alebo inej uznávanej vzdelávacej inštitúcii v tomto zmluvnom štáte a ktorá je alebo bola bezprostredne pred touto návštevou rezidentom druhého zmluvného štátu, je v skôr uvedenom zmluvnom štáte oslobodená od dane z odmeny za takúto výučbu alebo výskum po dobu nepresahujúcu dva roky od dátumu prvej návštevy tohto zmluvného štátu za takýmto účelom za predpokladu, že táto odmena má zdroj mimo tohto zmluvného štátu.

(2) Ustanovenia odseku 1 tohto článku sa neuplatnia na odmeny z výskumu, ak tento výskum nie je vykonávaný vo verejnom záujme, ale predovšetkým pre súkromný prospech určitej osoby alebo určitých osôb.

Článok 21
Iné príjmy

(1) Príjmy rezidenta zmluvného štátu bez ohľadu na to, kde je ich zdroj, ktoré sa neuvádzajú v predchádzajúcich článkoch tejto zmluvy, podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

(2) Ustanovenia odseku 1 sa neuplatnia na príjmy s výnimkou príjmov z nehnuteľného majetku definovaného v článku 6 ods. 2, ak ich príjemca, ktorý je rezidentom jedného zmluvného štátu, vykonáva v druhom zmluvnom štáte podnikanie prostredníctvom stálej prevádzkarne, ktorá sa tam nachádza, a ak právo alebo majetok, za ktoré sa príjmy platia, sú skutočne spojené s touto stálou prevádzkarňou. V tomto prípade sa uplatnia ustanovenia článku 7.

(3) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2, ak rezident jedného zmluvného štátu poberá

príjem zo zdroja v druhom zmluvnom štáte vo forme výhier z lotérií, krížoviek, pretekov vrátane konských dostihov, kartových hier a iných hier hazardného alebo stávkového druhu v akejkoľvek forme a akéhokoľvek charakteru, takéto príjmy sa môžu zdaniť v druhom zmluvnom štáte.

Článok 22
Majetok

(1) Nehnuteľný majetok uvedený v článku 6, ktorý vlastní rezident jedného zmluvného štátu a ktorý sa nachádza v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Hnuteľný majetok, ktorý je časťou obchodného majetku stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, môže sa zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(3) Majetok, ktorý predstavujú lode a lietadlá prevádzkované v medzinárodnej doprave, a hnuteľný majetok slúžiaci na prevádzku týchto lodí alebo lietadiel podlieha zdaneniu len v tom zmluvnom štáte, v ktorom je podnik vlastniaci tento majetok rezidentom.

(4) Všetky ostatné časti majetku rezidenta zmluvného štátu podliehajú zdaneniu len v tomto zmluvnom štáte.

Článok 23
Zamedzenie dvojitého zdanenia

(1) Ak rezident jedného zmluvného štátu poberá príjmy alebo vlastní majetok, ktoré sa môžu podľa ustanovení tejto zmluvy zdaniť v druhom zmluvnom štáte, skôr uvedený zmluvný štát povolí

a) znížiť daň z príjmov svojho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v druhom zmluvnom štáte,

b) znížiť daň z majetku svojho rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v druhom zmluvnom štáte.

Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanej pred jej znížením, ktorá pripadá na príjmy alebo majetok, ktoré sa môžu zdaniť v tomto druhom zmluvnom štáte.

(2) Ak v súlade s akýmkoľvek ustanovením tejto zmluvy príjmy plynúce rezidentovi zmluvného štátu alebo majetok vlastnený rezidentom zmluvného štátu sú oslobodené od dane v tomto zmluvnom štáte, tento zmluvný štát napriek tomu môže pri vypočítaní sumy dane na zvyšné príjmy alebo majetok tohto rezidenta vziať do úvahy tieto oslobodené príjmy alebo majetok.

Článok 24
Zásada rovnakého zaobchádzania

(1) Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nepodliehajú v druhom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacimi, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci druhého zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie. Toto ustanovenie sa bez ohľadu na ustanovenia článku 1 uplatní aj na osoby, ktoré nie sú rezidentmi žiadneho zo zmluvných štátov.

(2) Osoby bez štátnej príslušnosti, ktoré sú rezidentmi zmluvného štátu, nie sú podrobovaní v žiadnom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacimi, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním súvisiace povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať štátni príslušníci tohto zmluvného štátu, ktorí sú v rovnakej situácii najmä z hľadiska rezidencie.

(3) Zdanenie stálej prevádzkarne, ktorú má podnik jedného zmluvného štátu v druhom

zmluvnom štáte, nemôže byť v tomto druhom zmluvnom štáte nepriaznivejšie ako zdanenie podnikov tohto druhého zmluvného štátu vykonávajúcich rovnaké činnosti. Toto ustanovenie sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal rezidentom druhého zmluvného štátu osobné úľavy a zníženia daní z dôvodu osobného stavu alebo rodinných záväzkov, ktoré priznáva svojim vlastným rezidentom.

(4) Okrem prípadov, keď sa uplatnia ustanovenia článku 9 ods. 1, článku 11 ods. 7 alebo článku 12 ods. 6, úroky, licenčné poplatky a iné úhrady platené podnikom jedného zmluvného štátu rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľných ziskov tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako keby boli platené rezidentovi skôr uvedeného zmluvného štátu. Podobne akékoľvek dlhy podniku jedného zmluvného štátu voči rezidentovi druhého zmluvného štátu sú na účely stanovenia zdaniteľného majetku tohto podniku odpočítateľné za rovnakých podmienok, ako dlhy voči rezidentovi zmluvného štátu.

(5) Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých majetok úplne alebo čiastočne vlastní alebo priamo alebo nepriamo ovláda jeden rezident alebo rezidenti druhého zmluvného štátu, nepodliehajú v skôr uvedenom zmluvnom štáte zdaneniu ani povinnostiam s ním súvisiacimi, ktoré sú iné či ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým podliehajú alebo môžu podliehať iné podobné podniky skôr uvedeného štátu.

(6) Ustanovenia tohto článku sa bez ohľadu na ustanovenia článku 2 uplatňujú na dane akéhokoľvek druhu a charakteru.

Článok 25
Procedúra vzájomnej dohody

(1) Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy, môže nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy zmluvných štátov, predložiť svoj prípad príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom, alebo ak sa na prípad vzťahuje článok 24 ods. 1, príslušnému orgánu zmluvného štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami tejto zmluvy.

(2) Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v súlade s touto zmluvou. Dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov.

(3) Príslušné orgány zmluvných štátov vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní tejto zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o zamedzení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje táto zmluva.

(4) Príslušné orgány zmluvných štátov môžu vzájomne komunikovať aj prostredníctvom spoločnej komisie zloženej z príslušných orgánov alebo ich zástupcov s cieľom dosiahnuť dohodu v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 26
Výmena informácií

(1) Príslušné orgány zmluvných štátov si vymieňajú informácie, o ktorých sa predpokladá, že sú rozhodujúce na vykonávanie ustanovení tejto zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov upravujúcich dane každého druhu a charakteru, ktoré sú ukladané v mene zmluvných štátov alebo ich správnych celkov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie, ktoré upravujú, nie je v rozpore

s touto zmluvou. Výmena informácií nie je obmedzená článkami 1 a 2.

(2) Všetky informácie, ktoré zmluvný štát získa podľa odseku 1, sa považujú za daňové tajomstvo rovnako ako informácie získané podľa vnútroštátnych právnych predpisov tohto zmluvného štátu a poskytujú sa len osobám alebo orgánom (vrátane súdov a správnych orgánov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, vykonávaním právnych predpisov alebo trestným stíhaním týkajúcim sa daní alebo rozhodovaním o odvolaniach vo vzťahu k daniam uvedeným v odseku 1 alebo dohľadom nad týmito činnosťami. Tieto osoby alebo orgány použijú informácie len na uvedené účely. Tieto informácie sa môžu zverejňovať počas verejných súdnych konaní alebo v súdnych rozhodnutiach. Bez ohľadu na vyššie uvedené môžu byť informácie získané jedným zmluvným štátom použité na iné účely, pokiaľ tieto informácie môžu byť použité na takéto iné účely podľa právnych predpisov oboch zmluvných štátov a príslušný orgán zmluvného štátu poskytujúceho informácie udelil na takéto použitie súhlas.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa v žiadnom prípade nevykladajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou jedného alebo druhého zmluvného štátu,

b) poskytnúť informácie, ktoré sa nedajú získať na základe právnych predpisov alebo v riadnom správnom konaní jedného alebo druhého zmluvného štátu,

c) poskytnúť informácie, ktoré by viedli k zverejneniu akéhokoľvek obchodného, hospodárskeho, priemyselného, komerčného alebo profesijného tajomstva alebo obchodného postupu, alebo informácie, ktorých zverejnenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

(4) Ak jeden zmluvný štát žiada informácie podľa tohto článku, druhý zmluvný štát využije svoje opatrenia na získavanie informácií, aj keď druhý zmluvný štát informácie nepotrebuje na vlastné daňové účely. Povinnosť obsiahnutá v predchádzajúcej vete podlieha obmedzeniam uvedeným v odseku 3, ale v žiadnom prípade sa tieto obmedzenia nevysvetľujú tak, že umožňujú zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že on sám nemá záujem o takéto informácie.

(5) V žiadnom prípade sa ustanovenia odseku 3 nevysvetľujú tak, že umožňujú jednému zmluvnému štátu zamietnuť poskytnutie informácií len preto, že požadovanými informáciami disponuje banka, iná finančná inštitúcia, splnomocnenec alebo osoba konajúca vo funkcii agenta alebo zmocneného zástupcu alebo preto, že sa týkajú majetkovej účasti v určitej osobe.

Článok 27

Pomoc pri výbere daní

(1) Zmluvné štáty si vzájomne poskytujú pomoc pri výbere finančných pohľadávok. Táto pomoc nie je obmedzená článkami 1 a 2. Príslušné orgány zmluvných štátov môžu upraviť vzájomnou dohodou spôsob aplikácie tohto článku.

(2) Pojem „finančná pohľadávka“ použitý v tomto článku označuje dlžnú sumu na dani každého druhu a charakteru ukladanú v mene zmluvných štátov alebo ich správnych celkov, alebo miestnych orgánov, ak zdanenie nie je v rozpore s touto zmluvou alebo s iným právnym nástrojom, ktorého sú zmluvné štáty zmluvnými stranami, vrátane úrokov, penále a nákladov spojených s vyberaním alebo predbežným opatrením týkajúcim sa uvedenej sumy.

(3) Ak je finančná pohľadávka jedného zmluvného štátu vymáhateľná podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu a dlží ju osoba, ktorá v tom čase nemôže podľa právnych prepisov tohto zmluvného štátu zabrániť jej vyberaniu, na žiadosť príslušného orgánu tohto zmluvného štátu sa finančná pohľadávka uznáva na účely vyberania daní príslušným orgánom druhého zmluvného štátu. Finančnú pohľadávku vyberá druhý zmluvný štát podľa ustanovení svojich právnych

predpisov, ktoré uplatňuje na vymáhanie a vyberanie svojich vlastných daní, akoby finančná pohľadávka bola finančnou pohľadávkou tohto druhého zmluvného štátu.

(4) Ak je finančná pohľadávka jedného zmluvného štátu pohľadávkou, z dôvodu ktorej môže tento zmluvný štát podľa svojich právnych predpisov prijať predbežné opatrenia za účelom zabezpečenia jej výberu, finančná pohľadávka sa na žiadosť príslušného orgánu tohto zmluvného štátu uznáva na účely prijatia predbežných opatrení príslušným orgánom druhého zmluvného štátu. Druhý zmluvný štát prijíma predbežné opatrenia k finančnej pohľadávke v súlade s ustanoveniami svojich právnych predpisov, akoby finančná pohľadávka bola finančnou pohľadávkou tohto druhého zmluvného štátu, aj keby finančná pohľadávka nebola v čase použitia takých predbežných opatrení vymožiteľná v skôr uvedenom zmluvnom štáte alebo by ju dlžila osoba, ktorá má právo zabrániť jej vyberaniu.

(5) Bez ohľadu na ustanovenia odsekov 3 a 4 finančná pohľadávka uznaná jedným zmluvným štátom na účely odsekov 3 alebo 4 nepodlieha v tomto zmluvnom štáte časovým obmedzeniam ani jej nie je udelená priorita platná na finančnú pohľadávku podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu len z dôvodu jej typu. Okrem toho finančná pohľadávka uznaná jedným zmluvným štátom na účely odsekov 3 alebo 4 nemá v tomto zmluvnom štáte priority vzťahujúce sa na finančnú pohľadávku podľa právnych predpisov druhého zmluvného štátu.

(6) Konania vo veci existencie, platnosti alebo výšky finančnej pohľadávky jedného zmluvného štátu sa nemôžu viesť na súdoch alebo správnych orgánoch druhého zmluvného štátu.

(7) Ak kedykoľvek po predložení žiadosti jedným zmluvným štátom podľa odsekov 3 alebo 4 a pred tým, ako druhý zmluvný štát vyberie a odošle príslušnú finančnú pohľadávku skôr uvedenému zmluvnému štátu, príslušná finančná pohľadávka prestáva byť

a) v prípade žiadosti podľa odseku 3 finančnou pohľadávkou skôr uvedeného zmluvného štátu, ktorá je vymáhateľná podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu a dlží ju osoba, ktorá v tom čase nemôže podľa právnych predpisov tohto zmluvného štátu zabrániť jej vyberaniu, alebo

b) v prípade žiadosti podľa odseku 4 finančnou pohľadávkou skôr uvedeného zmluvného štátu, ku ktorej môže tento zmluvný štát podľa svojich právnych predpisov prijať predbežné opatrenia za účelom zabezpečenia jej výberu,

príslušný orgán skôr uvedeného zmluvného štátu ihneď oznámi túto skutočnosť príslušnému orgánu druhého zmluvného štátu a na základe rozhodnutia druhého zmluvného štátu skôr uvedený zmluvný štát buď pozastaví (dočasne zruší), alebo stiahne svoju žiadosť.

(8) Ustanovenia tohto článku sa v žiadnom prípade nevykladajú tak, že niektorému zmluvnému štátu ukladajú povinnosť

a) vykonať správne opatrenia v rozpore s právnymi predpismi a administratívnou praxou jedného alebo druhého zmluvného štátu,

b) vykonať opatrenia, ktoré by boli v rozpore s verejným poriadkom,

c) poskytnúť pomoc v prípade, ak druhý zmluvný štát nevykonal všetky náležité opatrenia spojené s vyberaním alebo predbežným opatrením podľa okolností, ktoré mu umožňujú jeho právne predpisy alebo správna prax,

d) poskytovať pomoc v tých prípadoch, keď je administratívne zaťaženie pre jeden zmluvný štát zjavne neprimerané oproti výhode, ktorú by druhý zmluvný štát získal.

Článok 28
Obmedzenie výhod

(1) Bez ohľadu na ustanovenia ostatných článkov tejto zmluvy výhody plynúce z tejto zmluvy sa neuplatnia vo vzťahu k spoločnostiam zmluvných štátov, ak účelom týchto spoločností je získanie výhod podľa tejto zmluvy, na ktoré by inak neboli oprávnené.

(2) Ustanovenia tejto zmluvy v žiadnom prípade nebránia zmluvnému štátu uplatniť vnútroštátne právne ustanovenia zamerané na zabránenie daňovým únikom za predpokladu, že zdanenie príjmu v tomto zmluvnom štáte nie je v rozpore s touto zmluvou.

(3) Príslušný orgán zmluvného štátu môže po konzultácii s príslušným orgánom druhého zmluvného štátu zamietnuť výhody z tejto zmluvy voči akejkoľvek osobe alebo vo vzťahu k akejkoľvek transakcii, ak podľa jeho názoru udelenie takýchto výhod by spôsobilo zneužitie tejto zmluvy.

Článok 29
Členovia diplomatických misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto zmluvy sa netýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických misií alebo konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe ustanovení osobitných dohôd.

Článok 30
Nadobudnutie platnosti

Táto zmluva podlieha schváleniu v súlade s vnútroštátnymi právnymi postupmi oboch zmluvných štátov a nadobudne platnosť prvým dňom tretieho mesiaca nasledujúceho po dni doručenia neskoršieho oznámenia potvrdzujúceho, že boli splnené vnútroštátne právne postupy. Ustanovenia tejto zmluvy potom nadobudnú účinnosť v oboch zmluvných štátoch

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť,

b) v prípade ostatných daní na dane, ktoré sa ukladajú za akékoľvek zdaňovacie obdobie začínajúce od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom táto zmluva nadobudla platnosť.

Článok 31
Ukončenie platnosti

(1) Táto zmluva zostane v platnosti po dobu neurčitú, pokým ju niektorý zo zmluvných štátov nevypovie.

(2) Ktorýkoľvek zo zmluvných štátov môže zmluvu vypovedať diplomatickou cestou písomným oznámením o výpovedi najmenej šesť mesiacov pred koncom kalendárneho roka nasledujúceho po uplynutí najmenej piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto zmluvy. V takom prípade sa táto zmluva prestane v oboch zmluvných štátoch vykonávať

a) v prípade daní vyberaných zrážkou pri zdroji na príjmy vyplatené alebo pripísané od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo zaslané oznámenie o výpovedi, a

b) v prípade ostatných daní v akomkoľvek zdaňovacom období začínajúcom sa od 1. januára kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bolo zaslané písomné oznámenie o výpovedi.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave 15. mája 2015 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom, arménskom a v anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za
Slovenskú republiku:

Miroslav Lajčák v. r.

Za
Arménsku republiku:

Eduard Nalbandian v. r.

PROTOKOL
K
ZMLUVE
MEDZI
SLOVENSKOU REPUBLIKOU
A
ARMÉNSKOU REPUBLIKOU
O ZAMEDZENÍ DVOJITÉHO ZDANENIA A ZABRÁNENÍ DAŇOVÉMU ÚNIKU
V ODBORE DANÍ Z PRÍJMOV A Z MAJETKU

Pri podpise zmluvy medzi Slovenskou republikou a Arménskou republikou o zamedzení dvojitého zdanenia a zabránení daňovému úniku v odbore daní z príjmov a z majetku sa podpísaní, dole riadne na to splnomocnení, dohodli takto:

1. Výklad zmluvy

Rozumie sa, že ustanovenia tejto zmluvy, ktoré sú vypracované v súlade s príslušnými ustanoveniami Modelovej daňovej zmluvy OECD o príjmoch a o majetku alebo Modelovej zmluvy OSN o dvojitom zdanení medzi rozvinutými a rozvojovými krajinami v odbore daní z príjmov a z majetku, majú podľa očakávania rovnaký význam, ako je uvedené v komentári OECD alebo OSN. Chápanie podľa predchádzajúcej vety sa neuplatní na akýkoľvek odlišný výklad dohodnutý medzi príslušnými orgánmi po vstupe do platnosti tejto zmluvy.

2. Článok 4 (Rezident) ods. 3:

Miesto skutočného vedenia je miesto, kde sa vykonávajú kľúčové riadiace a obchodné rozhodnutia nevyhnutné pre uskutočňovanie podnikania ako celku.

3. Článok 5 (Stála prevádzkareň) ods. 4:

Rozumie sa, že pojem „dodanie“ neoznačuje nasledovné prípady:

a) predaj tovaru vystaveného počas výstavy po jej skončení,

b) akýkoľvek obchod zaoberajúci sa predajom v zariadení vedenom za účelom dodania tovaru.

4. Článok 7 (Zisky z podnikania) ods. 3:

Rozumie sa, že výdavky, ktoré sa povolia odpočítať v Arménsku, zahŕňajú len výdavky, ktoré sú odpočítateľné podľa vnútroštátnych právnych predpisov Arménska.

5. Článok 11 (Úroky) ods. 3:

V prípade Slovenskej republiky pojem „finančná inštitúcia“ pre účely článku 11 ods. 3 označuje:

a) Národná banka Slovenska,

b) Eximbanka SR (Exportno-importná banka Slovenskej republiky),

c) Slovenská záručná a rozvojová banka, a. s.,

d) Agentúra pre riadenie dlhu a likvidity.

6. Článok 26 (Výmena informácií) ods. 2:

Príslušné orgány zmluvných štátov môžu povoliť zdieľanie daňových informácií zo strany daňových orgánov s inými orgánmi činnými v trestnom konaní a so súdnymi orgánmi v určitých otázkach s vysokou prioritou (napr. v boji proti praniu špinavých peňazí, v prípade korupcie, financovania terorizmu).

Tento protokol je neoddeliteľnou súčasťou vyššie uvedenej zmluvy.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali túto zmluvu.

Dané v Bratislave dňa 15. mája 2015 v dvoch vyhotoveniach, každé v slovenskom, arménskom a v anglickom jazyku. V prípade rozdielnosti výkladu je rozhodujúce znenie v anglickom jazyku.

Za
Slovenskú republiku:

Miroslav Lajčák v. r.

Za
Arménsku republiku:

Eduard Nalbandian v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky, správca obsahu a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je
Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava,
tel.: 02 888 91 137, fax: 02/52442853, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.